

en Bøde fra 2 til 50 Rd. efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ligesom samme Ministerium har at bestemme, paa hvad Maade der vil være at gaae frem for at faae Manglerne afhjulpne. Er der uafhjulpne Mangler ved de Kirker, der omtales i § 28, da ere Kirkeværgerne ifaldne hver en Mulct fra 1 til 20 Rd. R. M. og med Hensyn til Manglernes Afhjælpning vil ogsaa i Fremtiden de fornødne Foranstaltninger være at træffe paa den i Forordning af 13de November 1829 § 5 bestemte Maade. Det tilkommer Synet enten ved næste Aars Syn, eller, dersom Omstændighederne kræve det, ved en særlig Forretning at afgjøre, om Manglerne ere afhjulpne. Kirkeeieren har umiddelbart efter denne Forretnings Afholdelse at erklære, om han i saa Henseende underkaster sig Synets Afgjørelse, eller fordrer et Oversyn. Efterat det saaledes endelig er afgjort, om Mangler henstaae uafhjulpne, og i hvad Omfang, er Kirkeeieren at sætte under justitiel Tiltale til Bødes Erlæggelse og Opfyldelse af sin Forpligtelse. Under Sagen er Kirkeeieren berettiget til at faae det paakjendt, om Synet ved de givne Paalæg maatte have overtraadt den samme tilkommende Myndighed. Dersom han imidlertid inden Sags Anlæggelse erklærer for Amtmanden, at han er villig til at underkaste sig sammes Kjendelse, da har denne at bestemme saavel Bødens som Dagmulctens Størrelse inden de ovenfor fastsatte Grænser og meddele Provsten Underretning om Udfaldet. Ovennævnte Bestemmelser gjælde ogsaa om Kirkeværgerne og de særlige Bestyrkere. Det paaligger Provsten snarest muligt at gjøre de Anmeldelser eller træffe de Foranstaltninger, der behøves til Sværkættelsen af ovenstaaende Bestemmelser og tillige derom gjøre Beretning til Biskoppen.

§ 32.

Indankes Sagen for et Oversyn, da har dette at træffe endelig Bestemmelse med Hensyn til Afhjælpningen af de udsatte Mangler og fastsætter derhos Tiden, inden hvilken dette bør skee. Dersom Kirkeeieren ei efterkommer, hvad ved Oversynet er blevet bestemt, da forholdes der ganske paa samme Maade, som naar han lader et Paalæg af Synet, der har ende-

lig Gyldighed, uopfyldt, og navnlig har han, forsaavidt Sag maatte blive anlagt imod ham, den ham i § 31 forbeholdte Ret til at faae paakjendt, om Oversynet maatte have overskredet sin Myndighed. Stadsfæster Oversynet det afholdte Syn, da afholdes de ved Oversynet foranledigede Udgifter af Kirkeeieren. Giver derimod Oversynet Kirkeeieren Medhold i alle hans Paastænde, da afholdes ovennævnte Udgifter af Kirkefonden. Dersom Oversynet endelig deels stadsfæster, deels underkender, hvad af Synet er fastsat og af Kirkeeierne paaanket, da har det tillige at bestemme, i hvilket Forhold Beføstningen ved Oversynet er at fordele mellem Kirkefonden og Kirkeeieren.

§ 33.

Indstiller Kirkeeieren Synet til Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, da ledsages Ministeriets Afgjørelse af en Bestemmelse om, inden hvilken Tid Kirkeeieren har at efterkomme, hvad der paalægges ham. Dersom Kirkeeieren viser nogen Forsømmelse i at opfylde, hvad af Ministeriet er besluttet, da iagttages hvad i § 31 er bestemt, for at skaffe Synets upaaankede Bestemmelser Fyldestgjørelse, uden at dog Spørgsmaalet om Synets Competence i saa Fald kan gjøres til Gjenstand for Domstolenes Paakjendelse, da det ogsaa i saa Henseende har sit Forblivende ved Ministeriets Resolution.

§ 34.

I Reglen skeer Eftersynet af, om de udsatte Mangler ere afhjulpne, i Forbindelse med det næste Aars Syn; men forsaavidt en Mangel er udsat til Afhjælpning inden en kortere Tid end Ugangen af Mai Maaned, og Provsten ikke formener, at det kan heroe foreløbig ved en Erklæring fra Præsten om, at Mangelen er afhjulpnet, eller denne Erklæring gaaer ud paa, at Mangelen ikke er afhjulpnet, da bliver Reiseudgiften ved det Eftersyn, der bør afholdes, samt Godtgjørelsen til de tvende Synsmænd at udrede af den Kirke, for hvis Skyld den finder Sted.

Medtager Synet af Kirken 5 Timer eller derunder, udredes der af Kirkeeieren 72 R. M. til hver af de tvende Synsmænd, men